

Starší D. Todd Christofferson
Kvorum Dvanácti apoštolů

Vzkříšení Ježíše Krista

Ježíš Nazaretský je vzkříšený Vykupitel, a [já] svědčím o všem, co vyplývá z toho, že byl skutečně vzkříšen.

Poté, co Ježíš trpěl a zemřel na kříži a Jeho bezvládné tělo bylo položeno do hrobu, zahalil Jeho učedníci pocit zmaru a zoufalství. I když jim Spasitel opakovaně říkal o své smrti a následném zmrtnýchvstání, nerozuměli tomu. Po onom ponurém odpoledni, kdy došlo k Jeho Ukřížování, však záhy následovalo radostné jitro Jeho Vzkříšení. Tato radost ale přišla až poté, co se učedníci stali očitými svědky Vzkříšení, neboť i slova andělů o tom, že byl vzkříšen, byla zprvu neuvěřitelná – bylo to něco zcela nevídaného.

Maria Magdaléna a několik dalších věrných žen přišly v neděli časné zrána ke Spasitelově hrobce a přinesly koření a masti, aby dokončily pomazání, jež započalo ve chvíli, kdy bylo před blížícím se sabatem Pánovo tělo spěšně uloženo do hrobky. Onoho výjimečného rána je přivítala prázdná hrobka, odvalený krycí kámen a dva andělé, kteří prohlásili:

„Co hledáte živého s mrtvými?”

Není ho tuto, ale vstalť jest. Rozpomeňte se, kterak mluvil vám, když ještě v Galilei byl,

Řka: že Syn člověka musí vydán býti v ruce hříšných lidí, a ukřížován býti, a v třetí den z mrtvých vstáti.“¹

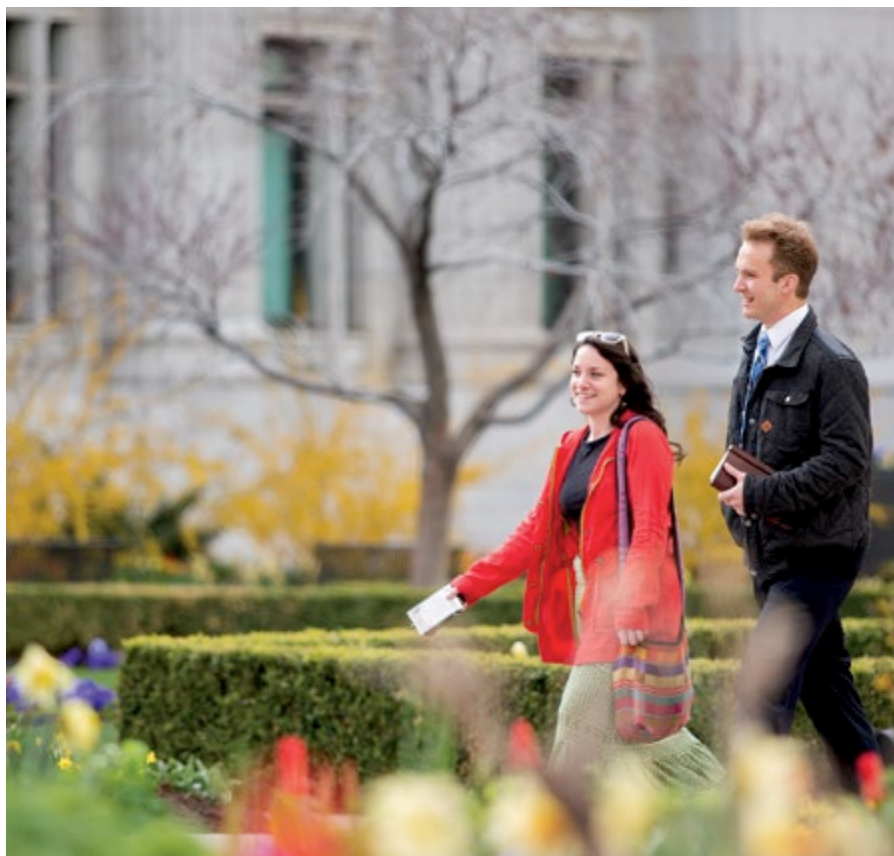
„Podte, vizte místo, kdež ležel Pán.

A rychle jdouce, povězte učedníkům jeho, že vstal z mrtvých.“²

Maria Magdaléna se na pokyn andělů podívala do hrobu, ale zdá se, že dokázala vnímat jen to, že Pánovo tělo bylo pryč. Pospíchala s touto zprávou za apoštoly, a když našla Petra a Jana, řekla jim: „Vzali Pána z hrobu,

a nevíme, kde jej položili.“³ Petr a Jan běželi na ono místo a zjistili, že hrob je opravdu prázdný, a uviděli „prostěradla položená ... a rouchu, kteráž byla na hlavě jeho, ... obzvláště svinutou na jednom místě“.⁴ Jan byl očividně prvním, kdo pochopil velikolepé poselství o vzkříšení. Píše, že „uzřel a uvěřil“, zatímco ostatní dosud „neznali písma, že [Ježíš] měl z mrtvých vstáti“.⁵

Petr a Jan odešli, ale Maria zůstala a dál truchlila. Mezitím se andělé vrátili a jemně se jí zeptali: „Ženo, co pláčeš? I dí jim: Vzali Pána mého, a nevím, kde ho položili.“⁶ V tom okamžiku promluvil vzkříšený Spasitel, který nyní stál za ní: „Ženo, co pláčeš? Koho hledáš? Ona domnívajici se, že by zahradník byl, řekla jemu: Pane,

vzal-lis ty jej, pověz mi, kdes ho položil, ať já jej vezmu.“⁷

Starší James E. Talmage napsal: „Ten, k němuž promluvila, byl Ježíš, její milovaný Pán, ačkoli to nevěděla. Jedno slovo, které vyšlo z Jeho živých úst, proměnilo její trýznivý zármutek v nesmírnou radost. ‚Rekl jí Ježíš: Maria.‘ Onen hlas, tón hlasu, jemný přízvuk, který zaslechla a který měla dříve tak ráda, ji vynesl z hlubin zoufalství, v nichž se utápěla. Otočila se a spatřila Pána. V návalu radosti vztáhla ruce, aby Ho objala, a pronesla pouze ono láskyplné a zbožňující slovo: ‚Rabbóni‘, což znamená: Můj milovaný Mistře.“⁸

A tak se tato požeňnaná žena stala prvním smrtelníkem, který viděl vzkříšeného Krista a mluvil s Ním. Později téhož dne se Kristus zjevil Petrovi v Jeruzalémě nebo poblíž něj;⁹ dvěma učedníkům na cestě do Emaus;¹⁰ a večer deseti apoštolům a ostatním, když se náhle zjevil mezi nimi a řekl: „Vizte ruce mé i nohy mé, já jistě jsem ten. Dotýkejte se mne a vizte; neboť duch těla a kostí nemá, jako mne vidíte mít.“¹¹ Aby je pak dále přesvědčil, „když pak oni ještě nevěřili pro radost, [a] divili se“,¹² snědl před nimi

pečenou rybu a plástev medu.¹³ Později jim nařídil: „Budete mi svědkové, i v Jeruzalémě, i ve všem Judstvu, i v Samaří, a až do posledních končin země.“¹⁴

Kromě těchto potvrzených svědků v Jeruzalémě máme i jedinečné působení vzkříšeného Pána mezi dávnými obyvateli západní polokoule. V zemi Hojnosti sestoupil z nebe a vyzval shromážděný zástup, asi 2 500 lidí, aby jeden po druhém všichni předstoupili a vložili ruce do Jeho boku a dotkli se stop po hřebecích na Jeho rukou a nohou.¹⁵

„A když všichni předstoupili a sami byli svědky, zvolali jedním hlasem řkouce:

Hosana! Velebeno budiž jméno Boha Nejvyššího! A padli k nohám Ježíšovým a uctívali ho.“¹⁶

Kristus svým Vzkříšením dokládá, že Jeho existence je svébytná a věčná. „Nebo jakož Otec má život sám v sobě, tak dal i Synu, aby měl život v samém sobě.“¹⁷ Ježíš řekl:

„Protož mne Otec miluje, že já pokládám duši svou, abych ji zase vzal.

Nižádnýť jí neběře ode mne, ale já pokládám ji sám od sebe. Mám moc položit ji, a mám moc zase vzít ji.“¹⁸

Spasitel není životně závislý na potravě, vodě nebo kyslíku ani na žádné jiné látce, moci či osobě. Jako Jehova i jako Mesiáš je velký Já jsem – Bůh, který existuje sám o sobě.¹⁹ Zkrátka je a vždy bude.

Ježíš Kristus skrze své Usmíření a Vzkříšení překonal všechny aspekty Pádu. Fyzická smrt bude dočasná a duchovní smrt má také svůj konec v tom smyslu, že všichni, přinejmenším dočasně, přicházejí zpět do Boží přítomnosti, aby byli souzeni. Můžeme mít plnou důvěru v Jeho schopnost překonat vše ostatní a udělit nám věčný život a můžeme se na ni spolehnout.

„Nebo poněvadž skrze člověka smrt, skrze člověka i vzkříšení z mrtvých.

Nebo jakož v Adamovi všickni umírají, tak i skrze Krista všickni obživeni budou.“²⁰

Slovy staršího Neala A. Maxwella: „Kristovo vítězství nad smrtí ukončilo tíživou situaci lidské rodiny. Nyní už zbývají jen osobní tíživé situace, a z nich můžeme být také vysvobozeni, budeme-li následovat učení toho, kdo nás zachránil před všeobecným vyhynutím.“²¹

Kristus, poté, co uspokojil požadavky spravedlnosti, nyní vstupuje do sféry spravedlnosti; nebo můžeme říci, že On je spravedlnost, podobně jako On je láska.²² Kromě toho, že je „dokonalým, spravedlným Bohem“, je rovněž Bohem dokonalým, milosrdným.²³ Díky tomu Spasitel vše napravuje. Žádná nespravedlnost ve smrtelnosti není trvalá, dokonce ani smrt, neboť On nám opět vrací život. Díky Jeho svrchované spravedlnosti a milosrdenství nezůstane nakonec žádné zranění, postižení, zrada či týrání bez odškodnění.

V tomtéž smyslu jsme Mu všichni odpovědni za svůj život, svá rozhodnutí, své činy, a dokonce i své myšlenky. Vzhledem k tomu, že nás vykoupil od Pádu, patří náš život ve skutečnosti Jemu. Prohlásil:

„Vizte, dal jsem vám evangelium své, a toto je evangelium, které jsem vám dal – že jsem přišel na svět, abych vykonal vůli Otce svého, protože Otec můj mne poslal.

A Otec můj mne poslal, abych mohl býti pozvednut na kříži; a poté, co jsem byl pozvednut na kříži, abych mohl přitáhnouti všechny lidi k sobě, aby jako já jsem byl lidmi pozvednut, právě tak byli lidé pozvednuti Otcem, aby stanuli přede mnou, aby byli souzeni za skutky své.“²⁴

Zamyslete se na chvíli nad významem Vzkříšení, které jednou provždy vyjasnilo pravou totožnost Ježíše Nazaretského a velké filosofické debaty a otázky ohledně života. Pokud byl Ježíš vskutku doslovně vzkříšen, pak z toho nutně plyne, že je božskou bytostí. Žádný obyčejný smrtelník nemá v sobě moc po smrti oživnout. Vzhledem k tomu, že byl Ježíš vzkříšen, nemůže být pouhým tesařem, učitelem, rabínem či prorokem. Vzhledem k tomu, že byl Ježíš vzkříšen, musel to být Bůh, Jednorozený Syn Otce.

A proto je to, čemu učil, pravda; Bůh nemůže lhát.²⁵

A proto byl Stvořitelem země, jak řekl.²⁶

A proto jsou nebe i peklo skutečné, jak učil.²⁷

A proto existuje svět duchů, který navštívil po své smrti.²⁸

A proto znovu přijde, jak pravili andělé,²⁹ a bude „vládnouti osobně na zemi“.³⁰

A proto na každého čeká vzkříšení a poslední soud.³¹

Vzhledem k tomu, že Kristovo Vzkříšení je skutečné, jsou pochyby

o všemohoucnosti, vševědouce a dobročinnosti Boha Otce – který obětoval svého Jednorozeného Syna za vykoupění světa – nepodložené. Pochyby o smyslu a účelu života jsou neopodstatněné. Ježíš Kristus je vskutku jedině jméno neboli cesta, kterou může k lidstvu přijít spasení. Milost Kristova je skutečná a skýtá kajícímu hříšníkovi odpuštění i očištění. Víra je vskutku něco více než jen představitost či psychologický výmysl. Existuje svrchovaná a univerzální pravda a existují i objektivní a neměnná mravní měřítka, kterým On učil.

Vzhledem k tomu, že Kristovo Vzkříšení je skutečné, je pokání z jakéhokoli porušení Jeho zákona a přikázání možné i bezodkladně potřebné. Spasitelovy zázraky byly skutečné, tak jako je skutečný Jeho slib daný Jeho učedníkům, že mohou činit tytéž skutky, a dokonce i větší.³² Jeho kněžství je nevyhnutelně opravdovou mocí, která „spravuje evangelium a drží klíč tajemství království, a to klíč poznání Boha. Tudíž, v obřadech jeho se projevuje moc božskosti.“³³ Vzhledem k tomu, že Kristovo Vzkříšení je skutečné, smrt není náš konec, a „ač by ... tělo [naše] červi zvrtili, však vždy v těle svém [uzříme] Boha“.³⁴

President Thomas S. Monson vyprávěl o Robertu Blatchfordovi, který před sto lety „ve své knize *Bůh a můj bližní* prudce zaútočil na přijaté křesťanské přesvědčení, například na Boha, Krista, modlitbu a nesmrtelnost. Směle tvrdil: ‚Tvrdím, že jsem doložil vše, co jsem si doložit předsevzal, tak plně a přesvědčivě, že žádný křesťan, ať je jakkoli významný nebo schopný, nemůže odpovědět na mé argumenty nebo je zpochybnit.‘ Obklopil se hradbou skepticismu. Potom však došlo k překvapivé věci. Jeho hradba se náhle zřítla do prachu. ... Pomalu se začal vracet k víře, které se posmíval a kterou zesměšňoval. Co způsobilo takovou změnu jeho pohledu? *Zemřela mu manželka*. Se zlomeným srdcem vešel do místnosti,

kde spočivaly její tělesné pozůstatky. Znovu pohlédl do tváře, kterou tolik miloval. Vyšel ven a řekl příteli: Je to ona, a přesto to není ona. Vše se změnilo. Něco, co tam bylo dříve, je pryč. Není taková, jaká bývala. Co mohlo odejít, když ne duše?“³⁵

Opravdu Pán zemřel a znovu vstal? Ano. „Základními zásadami našeho náboženství jsou svědectví apoštolů a proroků ohledně Ježíše Krista, že On zemřel, byl pohřben, opět vstal třetího dne a vystoupil na nebesa; a vše ostatní, co se týká našeho náboženství, jsou pouhé přídavky.“³⁶

Když se přiblížilo prorokované Ježíšovo narození, byli sice mezi dávnými Nefity a Lamanity i ti, kteří věřili, ale většina pochybovala. V příslušný čas se objevilo znamení Jeho narození – den a noc a den bez temnoty – a všichni věděli.³⁷ I dnes někteří věří v doslovné Kristovo Vzkříšení, a mnozí pochybují či nevěří. Někteří ale vědí. V příslušný čas všichni uvidí a všichni poznají; ano, „před ním se každé koleno skloní a každý jazyk se vyzná“.³⁸

Do té doby budu věřit mnohým svědkům Spasitelova Vzkříšení, jejichž zážitky a svědectví se nacházejí v Novém zákoně – mezi jinými i Petrovi a jeho společníkům mezi Dvanácti a drahé ryzí Marii Magdalské. Věřím svědectvím, která se nacházejí v Knize Mormonově – mezi jinými i apoštolovi Nefimu a bezejmennému zástupu

v zemi Hojnosti. A věřím svědectví Josepha Smitha a Sidneyho Rigdona, kteří, po mnohých dalších svědectvích, vydali ono veliké svědectví této poslední dispensace, „že on žije! Neboť jsme ho viděli.“³⁹ Pod pohledem Jeho vševidoucího oka i já sám jsem svědek toho, že Ježíš Nazaretský je vzkříšený Vykupitel, a svědčím o všem, co vyplývá z toho, že byl *skutečně* vzkříšen. Kéž díky těmto svědectvím naleznete přesvědčení a útěchu. O to se modlím ve jménu Ježíše Krista, amen. ■

ODKAZY

1. Lukáš 24:5–7.
2. Matouš 28:6–7.
3. Jan 20:2.
4. Jan 20:5, 7.
5. Jan 20:8, 9.
6. Jan 20:13.
7. Jan 20:15.
8. James E. Talmage, *Jesus the Christ*, 3rd ed. (1916), 681.
9. Viz Lukáš 24:34; 1. Korintským 15:5.
10. Viz Marek 16:12; Lukáš 24:13–35.
11. Lukáš 24:39.
12. Lukáš 24:41.
13. Viz Lukáš 24:42–43.
14. Skutkové 1:8.
15. Viz 3. Nefi 11:14–15.
16. 3. Nefi 11:16–17.
17. Jan 5:26.
18. Jan 10:17–18.
19. Viz Exodus 3:14.
20. 1. Korintským 15:21–22.
21. *The Neal A. Maxwell Quote Book*, ed. Cory H. Maxwell (1997), 287.
22. Viz 1. Janova 4:8.
23. Alma 42:15; viz také Mosiáš 15:8–9.
24. 3. Nefi 27:13–14.
25. Viz Enos 1:6.
26. Viz např. 3. Nefi 9:15.
27. Viz např. Nauka a smlouvy 76.
28. Viz Nauka a smlouvy 138.
29. Viz Skutkové 1:10–11.
30. Články víry 1:10; viz také Průvodce k písmům, heslo „Ježíš Kristus, Mileniální vláda Kristova“.
31. Viz např. 2. Nefi 9:15.
32. Viz Jan 14:12.
33. Nauka a smlouvy 84:19–20.
34. Job 19:26.
35. Thomas S. Monson, „Já vím, že žije Spasitel!“ *Liahona*, květen 2007, 23.
36. *Učení presidentů Cirkve: Joseph Smith* (2008), 49.
37. Viz 3. Nefi 1:15–20.
38. Mosiáš 27:31.
39. Nauka a smlouvy 76:22–23.